

Sygn. akt II CNP 74/09

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 listopada 2009 r.,
skargi A. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 27 września 2007 r.,

wydanego w sprawie z wniosku E. Ś., A.Ś.,

A. S. i A. S.

przy uczestnictwie A. W.

o ustanowienie drogi koniecznej,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez uczestnika skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 27 września 2007 r. pozbawiona jest jednego spośród niezbędnych elementów tej skargi, a wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Nie została mianowicie spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się tylko do stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego postanowienie nie było możliwe żadnymi innymi środkami prawnymi, ponieważ w myśl art. 394 k.p.c. na zaskarżone postanowienie nie przysługuje zażalenie. Takie sformułowanie nie jest jednak równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej, jurydycznie pogłębionej argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia także w drodze innych środków prawnych, np. skargi o wznowienie postępowania, nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140). Niedopuszczalność zażalenia nie jest przecież automatycznie tożsama z brakiem możliwości skorzystania z innych środków prawnych, a wykazanie wystąpienia tej negatywnej ustawowej przesłanki należy do strony wnoszącej skargę.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.